

Fellestur — noe for deg?

TORGEIR AALBERG

Fellestur? Reaksjonen på dette ordet er svært så forskjellig. Det har iallefall vi som driver med denne turformen registrert. Gå, spise og sove i flokk. Hva er nå vitsen med det? Vi drar jo til fjells nettopp for å slippe unna mennesker i større ansamlinger. Der kan vi være oss selv, og vi slipper å ta hensyn til andre. Nei, kollektiv nytelse av fjellet er ikke noe for meg.

Slike meninger må vi respektere, det er klart. Vårt behov for rekreasjon er forskjellig, og disse menneskene har klart og tydelig definert sitt behov.

Kan en så ut ifra dette trekke den konklusjonen at de som går fellestur er av den typen som til enhver tid må ha mennesker rundt seg? Den såkalte prototypen på storbyennesket.

Motivene for å gå fellestur viser det seg, er så forskjellige at det ikke nytter å gruppere dem i noen få båser. Men mange går nok fordi de ganske enkelt mangler turfølge og ikke liker tanken på å gå alene. Andre fordi de har et arbeid og et bosted som gjør at de ikke får anledning til å treffe nye mennesker. En fellestur som går over flere dager gir god anledning til å knytte nye kontakter.

En tredje gruppe er de som er ukjente med fjellet og går fellestur første gang for å se og lære.

Hvor forskjellige motivene enn er så skal disse menneskene rystes sammen til en gjeng som forhåpentligvis vil få det hyggelig sammen. Skal en dømme ut ifra at så godt som samtlige turer ender med at det oppstår et meget sterkt ønske i gruppen om å møtes igjen til for eksempel en billedaften — eller den høye prosentandel som kommer

To skiløpere har siktet seg inn mot Geithetta.

(Karl H. Brox)

125

igjen på andre turer, så må vi si oss svært fornøyd.

Den meget omtalte turlederen, hvilke kvalifikasjoner har så han? De som har lest våre turprogram har sikkert oppdaget at vi arrangerer turlederkurs. Selv om dette kurset er meget omfattende og har en tøff praktisk avslutning, så har vi ingen tro på at vi kan gi deltakerne tilstrekkelige kunnskaper og erfaring gjennom et kurs. Fjellerfaringen må deltakerne ha skaffet seg selv gjennom varierte turer til alle årstider. Likedan er det med orienteringskunnskapene. Vi ser også at deltakerne har en solid bakgrunn innen førstehjelp. Turlederkurset ser vi derfor på som en finpuss av tidligere ervervete kunnskaper og ferdigheter. Vi stiller selvfølgelig flere krav til turlederne enn dette, men det vi vil fram til er at de som får ansvaret med å lede en tur er meget dyktige folk.

Det kan kanskje være nærliggende å sette likhetstegn mellom vår turleder og den guiden som reiseselskapene benytter. Her må vi bare si at vår primære oppgave er å få gruppene trygt fram til bestemmelsesstedet. Vil noen av deltakerne vite navn på blomster og steinsorter så kan de være heldige å ha en turleder som har spesielle interesser innen disse emnene; men på fellesturer er tverrsummen av gruppens kunnskaper formidabel, og det finnes som oftest en eller annen som kan gi svar på selv de mest intrikate spørsmål.

Jeg nevnte turlederen, det hadde vel vært riktigere å si turlederne. Tidligere var det bare vinterturene som hadde to ledere, nå er dette gjennomført på alle turer. Dette gir mange fordeler. Gruppen kan spre seg mere, alle går jo ikke like fort, og ikke minst kan man legge opp forskjellige turalternativer fram til bestemmelsesstedet. Vil noen gå over Trollhetta istedet for Geithetta så er ikke lenger dette noe problem. Slik deling av gruppen gjelder, som man sikkert vil forstå, bare sommerturene.

Visse fordeler har jo også den som går fellestur. Reserverte senger settes det selvfølgelig pris på, og det samme kan man vel si om turlederens interesse for deltakernes ben. Turlederens morgenbesøk på sengekanten er populære, og stygge gnagsår og ømme tær blir nesten gode igjen etter kyndig behandling.

Noe annet som vi har gjennomført er at fellesturen skal ha første bordsetning til frokost. Dette kan selvfølgelig være til irritasjon for de som må vente, men som kjent har ikke alle like spisse albuer og

Potetskrelling på Trollheimshytta, påsken 1979.

(Grethe Skogstad)

det er kjedelig at en stor gruppe må vente på en person som kanskje ikke kommer med før i tredje bordsetning. Det er heldigvis svært sjelden at slike situasjoner oppstår, men vi håper at andre turgåere forstår vårt problem her.

Av de turene vi har hatt på programmet i de siste årene er det en som skiller seg ut ifra de andre. Det er Mogopturen som går til Kongsvold på Dovre i månedskiftet mai/juni. I sentrum for interessen står altså Mogopen (*Anemone vernalis*), denne vakre blomsten som så få fjellvandrere har sett. Det kommer av at den er begrenset i sin utbredelse her i Trøndelag, og har den uvanen at den forlengst er avblomstret når fotfolket tradisjonelt inntar fjellet. Det er botanikere som leder denne turen, og derfor er turtempoet lik sneglens. Så tidlig på året er det ikke så mange blomsterslag å se foruten Mogopen, men de som har våget seg fram slipper ikke unna deltakernes skarpe blikk. Skal vi dømme etter alle spørsmålene så er ikke T.T.-folket bare interessert i fjelltopper. Vi har derfor tatt konsekvensen av dette, og på turprogrammet for 1980 har det kommet med enda en

dagstur — opp Vårstigen og innover mot Knutshø, med andre ord tvers igjennom Nord-Europas rikeste fjellflora. Her bør alle T.T.s blomsterelskere benytte sjansen til å få en førsteklases innføring i fjellfloraens mange interessante temaer.

Det har videre vært stadig økende oppslutning om de turene som legges til åpnings- og avslutningshelgene på de betjente hyttene. Her har det blitt tradisjon at åpningsturen går til Gjevilvasshytta, mens avslutningsturen går til Nedalshytta. På disse helgaturene til de betjente hyttene er en jo også garantert å få rømmegrøt og spekemat som er tradisjonell lørdagsmiddag. På disse turene hvor man ligger i ro på hytta, kan deltakerne velge mellom mange aktiviteter. På den siste turen til Nedalshytta var det en svært så aktiv gruppe hvor de «toppomane» besteg både Storsylen og Storsola, mens andre som ikke hadde slike ambisjoner finkjemmet multemyrene eller prøvde fiskelykken i Nesjøen.

«Grensevandring» er et forholdsvis nytt innslag. Den er lagt opp slik at man vekselvis går på norske og svenske hytter. Første overnatting er på Blåhammarstugan, og den siste er på Nedalshytta. Finnes det fremdeles krefter igjen kan man på den såkalte hviledagen klatre opp på Storsylen og skue ut over hele det rutenettet som en har travet igjennom i de foregående dagene.

Til slutt må vi nevne førpåkaturene i Sylene og Trollheimen som uten sammenligning er de mest tradisjonsrike på turprogrammet. Det er stadig flere som vil gå disse turene, og i 1978 måtte vi sette opp en ekstra tur i Sylene. Den har siden vært fast i programmet, men selv om kapasiteten har øket vil vi oppfordre medlemmene til å være tidlig ute hvis de vil være sikre på å få plass.

Nord-Trøndelag Turistforening - i startgropa!

JORLEIF HATLING

Sammenlignet med vår nabo i sør, Trondhjems Turistforening, er Nord-Trøndelag Turistforening en ung og relativt nystartet forening. Den formelle dannelsen av foreninga skjedde den 30. november i 1972. 25 interesserte i fjellvandrere fra forskjellige steder i fylket var denne kvelden samlet til møte og Nord-Trøndelag Turistforening ble startet. 23 av de frammøtte tegnet seg allerede samme kveld som medlemmer av foreninga.

I vedtektene til foreninga heter det i paragraf 1 om formål med foreninga: «Nord-Trøndelag Turistforenings formål er å utvikle turlivet. Særlig skal foreninga fremme fjellvandring og ved forskjellige tiltak utbre kjennskap til land og folk. Ved opplysningsarbeide skal foreninga søke å gjøre turene interessante og givende. Disse formål søker foreninga å fremme ved:

- a) Bygging av hytter og andre tiltak for overnatting i fjelltraktene
- b) Vandring og merking av ruter og andre tiltak som kan lette og trygge ferdselen
- c) Rutebeskrivelser og andre publikasjoner
- d) Fellesturer og møter for medlemmene
- e) Støtte miljø- og naturverntiltak
- f) Å etablere lokale grupper som kan utføre arbeidet i en eller flere kommuner
- g) Andre tiltak som styret finner nyttig.»

Foreninga er selvsagt åpen for alle og enhver som ønsker å støtte opp om foreningas arbeide. Den daglige drift av foreninga ivaretas av et styre bestående av 7 medlemmer. Formannen og 2 medlemmer utgjør et arbeidsutvalg innenfor styret. Foreninga har årsmøtet som høyeste myndighet.